

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 27 czerwca 2019 r.

DIH-3.709.18.2019.IJ

DECYZJA DIH-III /28/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930 z późn. zm.) oraz art. 91 pkt 26, art. 92 pkt 5, art. 93 ust. 2 i ust. 5 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1466, z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania GROUPE SEB POLSKA sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie od decyzji nr PU.8.2019 Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku z dnia 29 marca 2019 r. (sygnatura PU.8361.12.2019.AF), na mocy której nałożono na GROUPE SEB POLSKA sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie administracyjną karę pieniężną w wysokości 12 000 złotych (słownie: dwanaście tysięcy złotych) w związku z niewykonaniem obowiązków informacyjnych określonych w art. 39 pkt 2) i pkt 3) ww. ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 21 - 25 stycznia 2019 r. inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku (zwanego dalej: „Podlaskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie HOME&COOK, Outlet Center przy ul. Narodowych Sił Zbrojnych 15B w Białymstoku, należącym do firmy GROUPE SEB POLSKA sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (zwanej dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.) w dniu 7 stycznia 2019 r., skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli. Powyższe zawiadomienie zostało odebrane przez stronę w dniu 10 stycznia 2019 r.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1466 z późn. zm.) (zwanej dalej: „ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym”) i wytypowano do kontroli, w sposób losowy 3 partie

wyrobów elektrycznych, których dystrybutorem był kontrolowany, znajdujących się w ofercie handlowej sklepu:

1. blender Tefal HB643138 typ HB650, kod EAN 3016661150036, w ilości 9 szt.,
2. mikser Tefal HT410138, typ HT410, kod EAN 3045386370177, w ilości 3 szt.,
3. suszarka Rowenta model CV7840, ref CV7840F0/D80-4817, kod EAN 3121040061794 w ilości 5 szt.

Skontrolowane wyroby posiadały w oznaczeniu, zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 39 pkt 1) lit b) ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym, symbol selektywnego zbierania, którego wzór jest określony w załączniku nr 2 do ustawy. Oznaczenie było umieszczone bezpośrednio na wyrobach, zgodnie z wymaganiami art. 14 ww. ustawy, w sposób wyraźny, czytelny i trwały.

Do suszarki Rowenta model CV7840, ref CV7840F0/D80-4817, kod EAN 3121040061794 nie dołączono informacji określonych w art. 13 ust. 1 pkt 2), informujących o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych, co narusza art. 39 pkt 3) ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym.

Do dwóch pozostałych wyrobów, tj. blendera Tefal HB643138 typ HB650, kod EAN 3016661150036 oraz miksera Tefal HT410138, typ HT410, kod EAN 3045386370177 nie dołączono informacji określonych w:

- art. 13 ust. 1 pkt 1) ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym, informujących o zakazie umieszczania użytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1,
- art. 13 ust. 1 pkt 2) ww. ustawy informujących o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych,

co narusza przepis art. 39 pkt 3) tej ustawy.

Ponadto, w toku kontroli, inspektorzy stwierdzili, że w kontrolowanej placówce nie umieszczono w widocznym miejscu informacji o punktach zbierania użytego sprzętu, co jest niezgodne z art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym. Podano jedynie informację ze wskazaniem, że punkty można odnaleźć na stronie internetowej: „Punkty zbierania sprzętu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej: [W trakcie kontroli wymagana informacja dotycząca punktów zbierania użytego sprzętu została umieszczona w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, natomiast zakwestionowane produkty zostały wycofane z obrotu handlowego do czasu dołączenia prawidłowych informacji.](http://www.rzseie.gios.gov.pl/szukaj_rzesie.php?nazwa_podmiotu=&state_id%5B%5D=Z&szukaj=Wyszukaj.”</p></div><div data-bbox=)

Powyższe ustalenia odnotowano w Protokole kontroli (sygnatura PU.8361.12.2019), który został bez uwag podpisany przez stronę postępowania 25 stycznia 2019 r. Kontrolowany nie wniósł także, w ciągu 7 dni od dnia podpisania protokołu kontroli, żadnych uwag na piśmie.

Pismem z dnia 11 lutego 2019 r. Podlaski WIIH, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.) (zwany dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 26) litera c) oraz litera d) ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym z uwagi na niespełnienie obowiązków zawartych w art. 39 pkt 2) i pkt 3), tj.:

- umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu,
- udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją o:
 - zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem oznakowania dotyczącego selektywnego zbierania,
 - potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych,

w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Jednocześnie w zawiadomieniu stronę postępowania poinformowano o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszenia żądań zgodnie z wymaganiami art. 10 Kpa.

Pismem z dnia 27 lutego 2019 r. Podlaski WIIH zawiadomił stronę postępowania, że ustalając wysokość kary administracyjnej pieniężnej weźmie pod uwagę wcześniejsze wypełnianie obowiązków w zakresie przestrzegania ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. W piśmie tym przypomniał o dwóch kontrolach, z 2016 r. i 2017 r. przeprowadzonych w sklepie „EURO NET” sp. z o.o. w Warszawie, w których stwierdzono naruszenie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym w związku z brakiem informacji określonych w art. 13 ust. 1 ww. ustawy przy wyrobach elektrycznych, których dystrybutorem była GRUPE SEB POLSKA sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie. W związku z tym skierowano do strony wystąpienia pokontrolne z informacjami o stwierdzonych nieprawidłowościach wyznaczając termin na udzielenie odpowiedzi, jednak do tych wystąpień strona nie ustosunkowała się do dnia dzisiejszego.

W piśmie z 11 marca 2019 r. pełnomocnik strony – (...), radca prawny z (...) z siedzibą w Warszawie (dalej: „pełnomocnik”, „pełnomocnik strony”), wniosła o umorzenie postępowania z uwagi na wystąpienie przesłanek określonych w art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym poprzez dochowanie należytej staranności przez stronę, która uczyniła wszystko, czego można od niej rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, a dodatkowo nie miała bezpośredniego wpływu na powstanie naruszenia. W przypadku nieuznania przez organ pierwszej instancji, że powyższe przesłanki zachodzą, pełnomocnik wniósł o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 Kpa, w związku z zaprzestaniem naruszenia prawa.

Ponadto w piśmie wskazano, że w instrukcjach, dołączonych do wprowadzanych do obrotu produktach, umieszczono następujące informacje: „*urządzenie należy oddać do punktu zbiórki w celu przetworzenia*”, „*(...) w przypadku jego braku do autoryzowanego punktu serwisowego*” lub też „*Nie należy go umieszczać z innymi odpadami komunalnymi*”. W każdej instrukcji był także umieszczony symbol selektywnego zbierania – przekreślony kosz. Zdaniem pełnomocnika strony w ten sposób pośrednio wypełniono dyspozycję art. 13 ust. 1 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym, wskazując, że nie należy zużytego sprzętu wyrzucać z innymi odpadami. Nie jest to wprawdzie zakaz, ale zdaniem pełnomocnika, informacje wskazują na powinność oddania sprzętu do specjalnie wyznaczonych punktów.

Pełnomocnik odniósł się także do braku listy z punktami zbierania zużytego sprzętu, która nie została wywieszona w sklepie twierdząc, że podanie linku do strony Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, na której znajduje się lista takich punktów, wskazuje klientowi gdzie może oddać zużyty sprzęt elektryczny.

W ocenie pełnomocnika strony naruszenie prawa przez stronę miało charakter znikomy, a poza tym poczyniła starania aby wypełnić wymogi określone w ustawie. Spółka zatem zaniechała naruszenia prawa, które zostało stwierdzone w trakcie kontroli.

W dniu 29 marca 2019 r. Podlaski WIIH, wydał na podstawie art. 93 ust. 2 w związku z 91 pkt 26) lit. c) i lit. d), art. 92 pkt 5) i art. 93 ust. 5 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym decyzję nr PU.8.2019 (sygnatura akt: PU.8361.12.2019.AF), na mocy której nałożył na spółkę GROUPE SEB POLSKA sp. z o.o. w Warszawie, karę pieniężną w wysokości 12 000 zł (słownie: dwanaście tysięcy złotych), w związku z niedopełnieniem obowiązków umieszczenia w skontrolowanej placówce handlowej informacji o punktach zbierania sprzętu elektrycznego wymaganej art. 39 pkt 2) ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym oraz udostępnieniu na rynku 2 partii sprzętów elektrycznych bez dołączonych informacji określonych w art. 13 ust. 1 pkt 1) i pkt 2) tej ustawy oraz 1 partii sprzętu elektrycznego bez dołączonych informacji określonych w pkt 13 ust. 1 pkt 2) ww. ustawy.

Organ wydający decyzję rozważył uwagi zawarte w piśmie strony postępowania z 11 marca 2019 r. i stwierdził, iż spółka bez wątplenia naruszyła przepisy ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i nie znalazł okoliczności pozwalających na umorzenie postępowania administracyjnego określonych w art. 93 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym, ponieważ kontrolowany nie przedstawił dowodów i okoliczności wskazujących, że zachował należytą staranność i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W przedmiotowej sprawie strona miała świadomość, obowiązujących przepisów, tym bardziej, że Inspekcja Handlowa dwukrotnie kierowała do niej wystąpienia pokontrolne oczekując usunięcia nieprawidłowości. Strona nie ustosunkowała się do tych wystąpień.

Pismem z dnia 12 kwietnia 2019 r. strona postępowania wniosła do Prezesa UOKiK odwołanie od ww. decyzji Podlaskiego WIIH. W odwołaniu strona wystąpiła o uchylenie decyzji w całości i umorzenie postępowania pierwszej instancji w związku z wystąpieniem przesłanek określonych w art. 93 ust 4 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym lub uchylenie decyzji organu pierwszej instancji oraz orzeknięcie co do istoty sprawy.

Pismem z 22 maja 2019 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu odwoławczym i przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Pełnomocnik strony zapoznał się z aktami w dniu 4 czerwca 2019 r., nie wnosząc nowych dowodów i materiałów do sprawy.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 39 pkt 2) ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a zgodnie z art. 39 pkt 3) ma obowiązek w przypadku udostępniania na rynku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, tj. o:

- zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem oznakowania dotyczącego selektywnego zbierania,
- potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych.

Niezrealizowanie ww. obowiązków wynikających z ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym powoduje nałożenie, na podstawie art. 91 pkt 26) kary pieniężnej w wysokości określonej w art. 92 pkt 5), tj. od 5 000 zł do 500 000 zł.

W myśl art. 93 ust. 2 ww. ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu. W przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń obowiązków orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Czynności kontrolne przeprowadzone w sklepie należącym do strony postępowania jednoznacznie potwierdziły, iż ww. przedsiębiorca nie wykonał obowiązków wynikających z art. 39 pkt 2) i pkt 3) ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym.

W odwołaniu pełnomocnik strony wskazała, naruszenie przez organ pierwszej instancji:

- art. 7 w związku z art. 77 § 1 Kpa, poprzez nieprawidłowe rozpatrzenie zebranego materiału dowodowego i uznanie, że spółka nie umieściła w widocznym miejscu informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu w sytuacji gdy spełniła ten obowiązek poprzez umieszczenie w sklepie linku strony www, na której znajdowały się informacje o punktach zbierania zużytego sprzętu,
- naruszenie art. 80 Kpa poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów i niezastosowanie art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym oraz przyjęcie niewłaściwych kryteriów szkodliwości naruszenia, przy określaniu wysokości kary pieniężnej,
- naruszenie art. 107 § 3 w związku z art. 11 Kpa poprzez niewskazanie wszystkich faktów na których organ się oparł wydając decyzję innym odmawiając wiarygodności i mocy dowodowej np. w postaci wyeliminowania naruszenia

i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania bądź też uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeknięcie co do istoty sprawy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwraca uwagę, że art. 39 pkt 2) i pkt 3) ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym stanowią, iż dystrybutor, którym jest strona w świetle art. 4 pkt 2) tej ustawy, jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a zgodnie z art. 39 pkt 3) ma obowiązek, w przypadku udostępniania na rynku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, dołączyć do niego informacje, o których mowa w art. 13 ust. 1, tj. o:

- zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem oznakowania dotyczącego selektywnego zbierania,
- potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych.

Niezrealizowanie tego obowiązku, zgodnie z art. 91 pkt 26) lit c) i lit d) ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej określonej w art. 92 pkt 5) tej ustawy, tj. w wysokości od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przepisy te nakazują zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do

wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Jak już wcześniej wskazano, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia obowiązków, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy.

W ocenie organu drugiej instancji bezspornym jest, że w punkcie sprzedaży nie wywieszono informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a także nie spełniono wymagań informacyjnych w zakresie zakazu umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami (wraz z wyjaśnieniem oznakowania dotyczącego selektywnego zbierania) oraz o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych

Odnosząc się do zarzutów strony zawartych w odwołaniu, dotyczących naruszenia przez organ pierwszej instancji art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 Kpa poprzez nieprawidłowe rozpatrzenie zebranego materiału dowodowego i uznanie, że spółka nie umieściła w widocznym miejscu kontrolowanego sklepu informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu Prezes UOKiK uznał je za bezzasadne.

Umieszczenie w punkcie sprzedaży linku do strony internetowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, na której należy wyszukać listę punktów zbierania zużytego sprzętu, nie jest równoznaczne z wypełnieniem obowiązków zawartych w art. 39 pkt 2) ustawy o użytym sprzęcie elektrycznym. Ustawodawca wymaga umieszczenia informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, nie zaś linku strony internetowej na której, o ile konsument potrafi i posiada dostęp do internetu, może wyszukać informacje o takich punktach. Konsument powinien otrzymać dokładną informację o konkretnych punktach zbierania zużytego sprzętu, bez konieczności podejmowania dodatkowych działań w celu ustalenia tych informacji.

Również zarzut naruszenia art. 107 § 3 w związku z art. 11 Kpa należy uznać za bezzasadny. Strona nie wykazała bowiem, że dochowała należytej staranności i uczyniła wszystko, czego można od niej rozsądnie oczekiwać aby do naruszenia nie doszło lub że nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których strona nie mogła przewidzieć.

Podkreślić należy, że spółka знаła swoje obowiązki w tym względzie, na co wskazuje wywieszony link do strony internetowej www.

W kwestii zaś braku informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy o użytym sprzęcie elektrycznym, do strony dwukrotnie wcześniej Inspekcja Handlowa wysyłała wystąpienia pokontrolne, w których wskazywała na tożsame braki informacyjne w instrukcjach dołączonych do sprzętu, którego strona była dystrybutorem.

Z treści art. 13 ust. 1 tej ustawy jednoznacznie wynika obowiązek informowania o zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem oznakowania dotyczącego selektywnego zbierania oraz potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych. Informacje, w których wskazuje się konsumentowi, że „należy” wykonać jakąś czynność, ma charakter zalecający i nie jest tożsama z zakazem, a więc bezwzględny zabranianiem czynności.

Tym samym należy uznać, iż strona nie dopełniła swoich obowiązków w zakresie przepisów 39 pkt 2) i pkt 3) ustawy o użytym sprzęcie elektrycznym. Zatem, w ocenie organu drugiej instancji, kara wymierzona stronie postępowania jest w pełni zasadna.

Przesłanki dotyczące administracyjnej kary pieniężnej w niniejszym postępowaniu zostały uregulowane w rozdziale 14 począwszy od art. 91 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Zgodnie z treścią art. 93 ust. 4 ww. ustawy, jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Trzeba jednoznacznie stwierdzić, że strona nie spełniła wskazanych w tym przepisie przesłanek, choć jako podmiot profesjonalny wiedziała jakie ciążą na niej obowiązki informacyjne, na co wskazuje chociażby informacja z wywieszonym linkiem strony internetowej. Dodać należy, że o zamiarze przeprowadzenia kontroli strona była poinformowana i mogła do kontroli się przygotować.

Strona podjęła działania zmierzające do wyeliminowania nieprawidłowości dopiero po otrzymaniu dodatkowego, uzupełniającego pisma w przedmiocie wszczęcia postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. Bierność strony postępowania w stosunku do dwukrotnie sygnalizowanych przez organ pierwszej instancji ujawnień przypadków naruszenia prawa, z pewnością nie daje podstaw do stwierdzenia, że dochowała ona należytej staranności w zakresie dopełnienia obowiązków, które ustawa o zużytym sprzęcie elektrycznym nakłada na dystrybutora.

Zatem stwierdzić należy, iż strona nie spełniła żadnej przesłanki, która mogłaby powodować odstąpienie od wymierzenia kary.

W kwestii wysokości kary, należy zauważyć, iż ustawodawca, za naruszenie obowiązków informacyjnych, o których wyżej mowa, przewiduje karę od 5 000 zł do 500 000 zł. Zatem nałożona przez Podlaskiego WIIH kara, jest stosunkowo niską, jak na karę pieniężną którą przewiduje ustawa. Ponadto jak wskazano powyżej strona była już dwukrotnie obligowana do usunięcia tożsamyh nieprawidłowości, co nie zaskutkowało podjęciem działań.

Jednocześnie Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 900), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym

samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie zasadnie nałożył na GROUPE SEB POLSKA sp. z o.o. w Warszawie karę pieniężną w wysokości 12 000 zł (słownie: dwunastu tysięcy złotych), z tytułu naruszenia obowiązków określonych art. 39 pkt 2) i pkt 3) ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Tym samym, decyzja nr PU.8.2019 Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku z dnia 29 marca 2019 r. (sygnatura akt PU.8361.12.2019.AF) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 201 z późn. zm.).

Z upoważnienia Prezesa Urzędu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów,

Anna Łagodzińska

Zastępca Dyrektora

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/